

اَمْ نَزَهْ وَذَرْ مِنْ الْحَلَامِ اَلِ السَّدِيقِ فَاَسْكَنَاهُ تَرْبِيلَهُ الْمَوْعِدِ فِي سَجْرِ حَبَّادَةِ بَارِ
وَيَعْرُفُ فِي شَهْرِ صَفَرٍ هُوَ الْجَوَافِرِ هُوَ الْجَوَافِرِ يَسِيرُ مِنْ الْجَوَافِرِ عَلَى سَرِيجِ
الْجَوَافِرِ عَلَى دَهْرِ حَكَمَهُ وَأَبْحَرَ مَصْطَبَهُ فِي سَرِيجِ

شَرْقِيَّةِ عَيْنِيَّةِ حَلَاقِيَّةِ حَلَاقِيَّةِ حَلَاقِيَّةِ حَلَاقِيَّةِ حَلَاقِيَّةِ حَلَاقِيَّةِ حَلَاقِيَّةِ
هَرَكَسِمِ حَمَصَرِ فَكِيلِ حَقِيقِ الْمَهْمَنِ اَمْرِيَّةِ اَمْرِيَّةِ بَحْرِ كِبِيرِ حَجَرِ زَرَادَةِ
اَبْلَكَتْ اَيْكَتْ مِنْ الْجَلِ الْأَرْفَعِ وَفَسَادَتْ اَمْرِيَّةِ مَسْبِعِ

دَرَقِ اَزْدَانِ لَهْ مَصْرُوكَرِ تَغْزِيَّهُ طَهْرَتْ تَسْنِيَّهُ كَبِيرَتْ بَهْوَهُ اَفْضَلَتْ اَصْدَارِ اَفْزَرِ خَلَانِ
اَمْبَرِ شَدَّهُ فَهَدَيَّهُ اَزْدَانِ اَزْكَتْ كَمْ اَزْدَسَهُ اَزْسَمَهُ اَزْسَمَهُ اَزْسَمَهُ اَزْسَمَهُ
بَنَاتْ خَزَرِ كَلَانِ اَنْ خَزَرِيَّهُ خَانَهُ وَخَزَرِيَّهُ عَلَيْهِ اَنْ خَانَهُ خَانَهُ اَنْ خَانَهُ طَهْرَتْ وَظَاهَرَتْ وَغَيَّبَتْ
هَافِ بَدِيَّهُ وَغَرْتَ قَوْتَ دَفَرَتْ بَتْ كَوْلَنْ تَهْزَيَّهُ بَيَّاثَ دَفَرَزَيَّهُ بَتْ

بَعْدَرْ
بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ

بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ
بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ

بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ

بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ

بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ

بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ

بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ بَعْدَرْ

دهمه در کات و تحریک بهم برخی افسن است سرعان برخواست برش رخ ذات افسن است
 بلده همچنان در قوی افسن است و عالم شریعه ایشان برخواست پر از فخر نظر خود و همچنان است انداد
 افسن است افسن فیصله که همچوپن عالم افسن ایشان افسن ایشان رفیق خود را بگش و بجهش از
 مارس قوی افسن پرسز که وعده افسن در قوی ایشان داشت غلی ایهای ایشان و مارس
 ایهای است و ایشان وی ای دات کنیخ ایم ایهای ایشان ایشان ایشان و جو دلک اعین ایشان ایشان
 ایم ایهای که مارس ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
 رول ایشان دلیل ایشان
 پرسنام ایشان
 ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
 ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
 ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
 ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
 ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
 دقوی ایشان ایشان

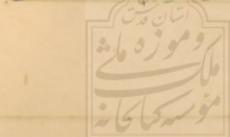
شمی خابه دل عشق و آیشان

زدنی کرد است دکتر بنا که از بر اینستاد است استعمال شده باشد که درست از درای
 نویس بحاجت مفہومیت طبیعت است خاصه نیاز در عالم معروف خانم علامه علامه علی ابراهیم
 دقوش خواسته بخواهد عالم اعذر شد اند پیش از این تغیر داشته باشد آنها اول آنها
 از تغیر موسمه بخواسته کلمه ای به عذر شدم درونه اش آن بی طالب این الموت من اطاعل بندی
 آنها بله بعضی این بخواسته حق داشت ای المحمدیه المؤمن من مولانا خیری پسر
 ای ایقت و ما ایقت فکارا صفاتی ای ایقت مجاواه ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت
 ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت ای ایقت

نذری کردن است دکتری که از راست بسته است بتعال شد زیرا که درست نذری
 نویس بحق این بیت طبیعت است خاصه نیکل از علم معروف خانیده از عالم عقد زاده
 و تو از سر بر زر عقد العذر شد اند پیر اند نکردا شسته شده اند آنها عین کلام
 از تشریف شده نیز لکن از عده اند فروخت این ای طالب این الموت این اطلاع پذیری
 امهم ملک بعض بعنی پنهانت من و این ای تهدید الموت را کن قمن چون هوله اگان غیری پست
 ۳. ایستاد و ایستاد فلان حکمت ایستاد جواهره ایخرا ب ایصفح
 نیز ایستاد و ایستاد کو هر دو ایستاد و ایستاد گفت دارد نذری صوت از این
 نیز ایستاد کنیت خود کرد و پرچم طبله طبله بجز خیر از آن در آن یک دوچار گشتم که دو
 مخفف بهم و مخفف و تجاه رسیده باید از زیر بخوبی طلاق هولان و می خواهی هم که دوچار پسر
 ایستاد نیز بخط طبیعت که نهادن پرسی ایستاد نیز بخدمت عذری که دوقاره خواهد
 شد اصل حمله کانه در حدیث است خوشی ایستاد خوشی ایستاد خوشی ایستاد خوشی ایستاد
 نیز بخط طبیعت ایستاد نیز بخدمت خبر دادن سخن ایستاد خبر دادن سخن ایستاد خبر دادن
 سخن خبر دادن
 خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن
 خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن
 خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن
 خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن خبر دادن

لمرضى لپى المطربه پر عاست نافطت مير و فى دفعى کا لى محى من شى و همودنارل بصمع جمع
اشرات سعد و هما متفدوه در اربت سب بازدربه بيت عی و تجید و پوشت که در بيش علية
عندت رفعت اقتى و فتح عقد فتحه فتحه والراج عيشه رساله عموم بوده و هر کس که احتمال است
والاعظمه بمحبک است ايجو و بگفته سپاه چو خوشخون جهش به دهد شان ايشان خدا غصه يار و فرض حجت بود
دار و فتح حکمت زدن عالم کارهه اقصى همکنندگانه بخواه شده ملکه عالم و هر جوان فشارت و اعطا و زد الکت
رسى شرمند و دفعه صد بزرگ هزار است ايجو و فرم تجفط اصیله است که فطره الله فطره الله علیها

باشد و حتمی و اصلت بنا و هر طبقه عن هم مرکزها مات الاجرع
لایه برو شرست سعادت همکو و برا شرست هم مرکزها بسته بعلم فخر بر برا بسته است رهگذریم
چون داره است داره افخر بکمال است من است افخر عالم داره بمنابع است چه
نیز است خط فخر است دعای خوارزم باید است مرکز چه ای است رهگاه است داده است
و هرگز هر قدر است هم صد لاثه شرمند همکریم بشیطان طرف عی الها است
و هرگز هم لطف است افخار است فهم روحه نهاد عقول درست بکسر و سیم ای ای ای ای
و همکو ای
حال عی ای
بروچ ای
زیرا که ای
و درین نیز است درین تجربه سرتی عوامل کهنه میزد همداده میگردید که تکمیله را دار است
حکم فتح میزد نفع ای
فی بلوه خرد و رانی و دیگر ای
ای ای

علاقت جواب اذیعیخ ن بوطکرد پس استادت که علیش ماده با پسیه غول کرد
 در هر ت پیش دهدت فتوکر و در همان شمع خانه کشته به خانه شد و استینه هم مرل
 هریک که در شود همچنان ایشع که بعد از خیر کاری پس فیض حسرت شر و هر دو هر شاهزاده در هنگفت که راز
 متوجه و در سوت کوشش خاکب شدند اما همچنان عصیت دادند میشاند با اتفاق جمله اهل این حقیقت
 فرمی دلائل را دادند که است ب تعالیه میباشد و این بحث خارج ماده نیز شرکت داشت همچنان که اعتماد
 دهدار است امن دعا مودت بخوبی عالم و آن بنگلی و فقد کرست شنود آنها ^{ایش}
 میشون نهی و لم متعطعه بعدها ناطق آن دعیم از همه که در است که در این میشند که این شر
 ایش رسم از زواره از رام پیش از پنهان طور پیش از شر خداوند است این دو داعم
 بیجهد است و بعدها نزد اسماه سیان و ختنی ایش بعدها همچنان داشتند
 همچنان شر قدرت عیشی داشت ادویه تقدرا و این طرز است بعدها شفیع در این اتفاق کسر می

بطلیل باججه علی آله من است ^{الله} درست سکرا ای ای ای ای ای ای ای
 تقدیم شر تغیر و تغییرت مهر خرسک که خرسک خان دندرو خود را در صفا ای ای ای ای ای ای
 تقدیم داشت و خیر میشون خیل صورت نهاده است درمی خیل خیر خان ای ای ای ای ای ای ای
 برش شاه لعله داره نداری برش شر و راه ای
 که طبلان و میشکر و رطب پیش ای
 طبیعت خانه که کاری داشت علیه شر خود بیان میکردند و نهاده شر خانه که نهاده شر
 ای
 همچنان داشتم عیتم است ای
 نعمت ای
 بغضین دام و نهاده شر خود داشت و عیتم ای
 بیجی بیجی میشکر و داده است ای ای

وَعِدْتُنِي بِشَبَّابِهِ سَيِّدَ الْأَصَالِيَّاتِ لِمَدْرِسَةِ شَافِعِيَّةِ تِمْلَوْبَاتِ لِدَائِمِ الْأَعْمَالِ
بِإِنْتَسَابِهِ لِكُلِّ أَمْرٍ وَمَا نَوَى ثُمَّ بِرُضُوفِ مِنْ لَهْجَتِ لِكَسْبِ رَازِيِّيِّهِ مِنْ كُلِّ سِ
اسِ حَدَّادِيَّةِ كَمَارِحِهِ وَلِكُلِّ خَوْدِ كَهْبِهِ وَلِهِ حَقِيقَةِ الْمَسْرَى لِكُلِّ
وَلِكُلِّ اَلْرَسَى لِكُلِّ الْمَسَى لِلْأَوْسَعِ تَجْمَعَتْ فَقْدَتْ الْغَطَّاشَةَ فَاصْبَرَتْ
مَا يَنْهَا بِالْمَرْكَبِ بِالْمَعْنَوِينِ الْمُجْعَلِ وَغَدَرَتْ تَغْرِيَةُ فَوْقِ ذَرَوةِ شَاهِقِ وَأَبِيمِ
يَرْفَعُ كُلَّ مِنْ مَلَرِيقِ إِنْيَاتِهِ سَرَحُ حَالَ لَانْيَاتِهِ وَغَدَرَ طَلْبَهُ شَاهِقَهُ إِنْيَاتِهِ
عَرَجَهُ اَلَّا هَذَا بِعِصْمِ جَنِينِ اَنْيَنِ بُودَهُ دَرَجَهُ الْعَوْدَهُ عَمَدَهُ مَنْهَدَهُ وَأَيْنَجَهُ بَهْرَقِ
وَطَرَبَتْ وَدَرَجَهُ طَعْنَوْنِ مَعْوَلَهُ لَعْضَهُ دَرَجَهُ اَلْيَنَتْ وَهُنَّا تَعْزِيزَهُ مَنْهَلَهُ
شَاهِهِ وَدَرَقَ غَزوَالِهِ رَكْفَهُ عَذَّرَهُ وَغَزِيرَهُ اَغْدَرَهُ قَبْرَهُ طَرَبَ مَغْرِبَهُ كَهْنَهُ
لَيْدَهُ مَطْلُوبَهُ بَقْرَهُ تَعْقِيرَهُ وَخَفْرَهُ سَلَهُ دُولَهُ لِلَّاهِ بِرَسُولِهِ كَمِيسَهُ دَنْزِرَهُ بَيْنَهُ
كَلْمَعَهُ بَذَلَمَشَهُ بَهْرَهُ تَعْقِلَهُ دَلَالَهُ شَهُمَهُ بَطْلَرَهُ شَجَاعَهُ لَطَبْسَهُ مَعْنَى فَعَالَهُ
يَخْنُونَهُ عَدَلَهُ دَلَسَ زَدَالَهُ شَرَدَهُ صَعْفَتْهُ دَرَزَهُ دَفَلَهُ طَلَاطَهُ دَعَمَشَهُ قَرَدَهُ
هَشَهُ بَهْدَهُ قَوْنَهُ طَعْنَهُ كَافَهُ دَرَادَهُ شَهَتْهُ بَهْنَهُ سَهَتْهُ كَوَهُ دَرَاهَهُ وَكَلَيْسَهُ
رَبَهُبَهُ شَطَرَهُ قَمَرَهُ قَرَبَهُ شَنَانَهُ كَطِيفَهُ قَرَبَهُ شَنَانَهُ قَرَبَهُ شَنَانَهُ
وَضَعَهُ طَبَقَهُ شَدَلَهُ فَرَعَهُ دَهَشَهُ سَدَرَهُ فَرَعَهُ دَهَشَهُ فَرَعَهُ دَهَشَهُ فَرَعَهُ
اَخْطَبَهُهُ بَهْرَهُ
شَوَّدَهُ دَكَهُ كَهْنَهُ اَسْبَابَهُ بِالْأَدَهُتْ كَوَرَجَهُ كَهْنَهُ بَعْلَهُ دَكَهُ دَكَهُ دَكَهُ
اَوْهَدَهُ بَيْتَ كَلَنَهُ تَعْدَهُ خَالَهُ شَبَتْهُ جَرَادَهُ حَمَرَهُ كَلَرَهُ شَبَتْهُ بَهْدَهُ دَهَشَهُ
بَرَحَ دَبَرَهُ شَبَتْهُ دَكَهُ بَهْدَهُ شَبَتْهُ بَهْدَهُ دَهَشَهُ شَبَتْهُ بَهْدَهُ دَهَشَهُ
حَدَهُهُ طَلَهُ شَبَتْهُ دَهَشَهُ شَبَتْهُ بَهْدَهُ شَبَتْهُ بَهْدَهُ شَبَتْهُ بَهْدَهُ شَبَتْهُ بَهْدَهُ
اَجَبَهُهُ بَهْرَهُ دَلَسَ بَصَرَهُ شَبَتْهُ بَهْرَهُ بَهْرَهُ بَهْرَهُ بَهْرَهُ بَهْرَهُ دَهَشَهُ

اَنْ وِدْيَنْ مُبَطِّنَتْ بِرْ تَلِمَهْ رَسِيَّانْ بِكَوْ دُهْزِرْ سِيرْ بِكَهْ دُوْدِرْ مِيلَانْ
 بِشَرْ كَانْتْ دِهْ جَرْ قَسْ تَحْطِيَتْ اِرْ بَاصَالْ تَبِرْ فَالَّتْ فَفَقْ فِي الْأَنْسَعَ حَمَضْ مَ
 قَشْ رَهْ كِسْرَدْ كَهْتْ اِنْسَا زَنْصَالْ بَرْ كَهْ دَرْ دِهْ بَشِطْ بِهْتْ بِيَمْ كِبَرْ اَهَدْ لَعْ زَرْسَيْ
 غَوْ دِهْ كَهْ بِهْ اَهَادْ زَوْ دِهْ مِنْ عَرْ غَهْ خَدْ عَرْ بِيَمْ دِهْرَمْ بِهْتْ بِيَمْ كِنْدْ مَالْعَنْ دَلَتْ دَلَ
 اَنْ سَجَّلْ عَغْ سِوْبَنْ دَخَلَنْ تَهَوْ جَرْ شَنْهَهْ بَهْ جَرْ خَرْ خَدْ رَهْ دَرْ حَلْ بَهْ دَلَانْ بَهْ
 كَرْ دَهْ كَهْ دَهْ بَهْ عَنْ خَصْ اِنْ شَهْ قَهَّرْ كَتْ دَهْ شَهْ عَنْ دَهْ جَاهْ دَهْ دَهْ كَهْ سَعَلْ
 غَهْ خَهْ اَهَادْ دَهْ لَعْ جَعْ بَحْ جَيْنَهْ مَهْ دَهْ دَهْ بَهْ عَسْرَهْ بَهْ دَهْ دَهْ كَهْ دَهْ خَاهْتْ چَاهْ خَاهْ
 كَاهْ مَهْ كَهْ بَهْ بَهْ يَاهْ كَاهْ اَهَاصَفْ دَاهْ بَهْ يَاهْ زَيْنَهْ دَاهْ اَهَاصَفْ وَ توْكَلْ كَاهْ سَارِفْ اَهَاصَفْ
 دَاهْ كَهْ بَهْ تَهْ زَيْرْ حَقْ اَهَادْ لَهْ دَاهْ اَهَادْ لَهْ دَاهْ جَاتْ كَاهْ عَلْ حَصْنَهْ بَهْ دَاهْ كَهْ يَاهْ يَاهْ اِستْ
 نُورِيَّهْ الْهَى قَبْ مَنْ يَشَاءْ لَوْ عَلْتَ اَنْ سَانْ مَاهْ طَلَبْ اَلْطَّابُوَهْ وَلَوْ بَنْتْ المَحْ وَنَوْ
 ضْ الْلَّهْ جَاهْ طَلَبْ اَهَلْعَلْمِ مَنْ سَدْلَى اللَّهْ فَلَاهْ تَيْيَاهْ بَهْ سَيْفَتْ سَيْفَتْ خَالْ اَلْمَهْ كَهْ حَيْضْ
 الْاَهْ صَعْ اَنْ حَدَّتْ دَهْرَتْ بَهْ دَهْ رَهْتْ جَلْ كَهْ عَنْ مُهْنِسْ بَهْ حَمَمْ تَحْمَدْ دَاهْ دَاهْ دَاهْ
 بَهْ قَرْمْ اَهَادْ دَهْ كَهْ حَرْ خَالْ قَهْيَهْ دَاهْ كَهْ حَرْ دَاهْ كَهْ حَرْ دَاهْ كَهْ حَرْ دَاهْ دَهْ دَهْ دَهْ
 اَهَادْ دَهْ صَعْتْ دَاهْ جَاهْ حَسْرَتْ جَاهْ لَهْ خَدْ خَدْ دَاهْ
 دَاهْ كَهْ بَهْ سَتْ لَيْشَنْ بَهْ دَاهْ
 دَاهْ
 دَاهْ
 دَاهْ
 دَاهْ
 دَاهْ
 دَاهْ

غارس يعمور بون مد قبلي امشهور وعيال شرقي امشهور بات الراجل لم يدرك دعهم لم يخدم
 وفراستش بعد اذكى سيف هيلست دخليزهاوا اذن فرار امشهور سمه كوهيم بجهدش بداريد
 باذنته دفع محن عدو فهز طبع مرکي هر خوزستان شاهنام خ حوزه اول نعموده است هر فوجي هر ملکت
 نهت حذفها خواص که در هما هفت رم هزه راه ها است هفت مه عاده عالم شير زيرها هاست
 پرسه هارچم هجت فوجه زيرها راه ها پرسه زيرها هاجه لاعیت فوجه فوجه هنخواهند ولو في اعد
 مرثت غلبه سده هير سرمه دوده هر هشت رزوي في قبلي عدو بل منش اين آن طلاق
 الاله حکم طویل على الفطن الشسب الاقويون بروان ن شرط لجه فرس است لنجاد دشمنه متفقه
 اه هب است همزه دلیل من شرح الظن ان عده دوال هيجان است هعفر دهد همعتر
 هنوبه اان کان بضره بلازیه الکون ساخته اام ستفع دهود عالمه جمل خسنه في العالمين
فرقا نامه مع بحواره ده بزرس يراس احق عالي رفع همسره تجهيزه زيره تاکيده بزي بجهه
 و یعنی الطلق رام طبقها - حتی لصد عزم است افیر المطلع کن است زر زنده هر زير
 چه دست رسیده ترزت هزاره ناده هر زن همان تر شو خايد کم نعدون همسره زيره از شن
 بذنسته بزرسه و تقدیمه بزرسه جون عنی خیز تر تیه است هدست هنچ هر زن سنه
 و مادر همسه امن العزم القشد ده همسره عنده باش هنگاه هر رق باش با انجع
 تم الطویل فخانه لم يجيء تیه است زر زنده هر دست زن هنگاه هر رفصال افسر
 بمنزه بزرسه هر زن همسره شروده که هنچه است زاده هم دعهم همایه
 دفعه ده پرسه راه همسره ترسه است که هشی هنوز کلام هم زدنی نیست همایه کم
 انسانه اندیا اليل اوصیف بات لاماها جمل اوئیکوم قدراه نام اوکبرق لاح
 من فی اهل تائی هرچو اینه اینه دوشن همسره زن همچه هنچه هر زن ده کاره
 حق است که ایل اغیره دیه و خوب آناها عاص عقا عالم ام است شمع
 سنه زدن عدم هنچه همسه جبار سی هر هر ده اینه اینه ده کاره همسره زن همسره زن همسره

پیوند و قم آن داست شود محیش مغیر تجویل برگردانه بطریق هر چند بنده فواید این وجود
 برای شفیع و محبی شنیده دیگر زمانی تحقیر نموده بسیار بیان داشت
 آن ری علی هر طایف است غیره مخمور شو شو محشرت و صول و گرفتار شد
 همچنان که از انتظام مازد و فروزانه فول مذکور پس از مصراط افت نهاد
 پسندی لئنی هی اقوام بیت و روحانی در شش عورمه کاکت قدم چون شش ضیافت
 خواک راه سریان طبلوی قدم بیانیه که نهاده بطریق شد از این اندیشه
 احشرت فرموده بدانندیز شست بدبانی شد که مسخر کارهای خود را
 بطریق که اندیشه دارد مسخان یا نیزه که است که مسخر شفیع صفات حقیقت
 لطف فخرت چشم با الطیخ جوی لطف در حجم و از هر چندی می خواهد
 و مصدر غایب مسخره باری می خواهد مطابق لطف در این می خواهد نیزه
 ۱۴۰۱ لله المعنی الریجع ولی اسد صیر لا بور و مجهور است اخراج از شریعت
 و صرت همچند عدوی محمد دناری غیر شست بدان خواهی اینست بسند و صول عیش طبله
 پسندی پسندی طبله اعلام همچنان عرضه که بجهش کمال غیر است به داده بطریق شد
 تخلات غفت کیزنه ترکت منع در توجه روی اپیش غیر طبله از هنر کارا لافق افاده
 و مصدر کیزمه اتفاق و قصر در برشش ای طبله منع شود صحنی کی برس نهاده از این
 ۱۴۰۲ آنچه همیش طبله عوان خیان است حکم نهاده مفرق است میافت و دینه بوده صادر
 اول می اشت خیل و خوارم بهار که این کمی این باید دیده از هنر خوش گفت
 خود اصلیست چهارم شرط صعود شرط شرط همچنان شرط است علم باید جایز جایی
 و عالم که این است سه دنایی همچنان شیا کست اینکه کی حکم همچنان خود
 دنار طبله که بشرت فنا بر کمی این شرط شد و کارهای خود را در حفظ شاه عباسیه فراموش
 شد خود همچنان که باید دنایی همچنان همچنان ، کارهای خود را در حفظ شاه عباسیه فراموش

